

Πώς γιορτάζουμε την Παγκόσμια Ημέρα της Γης;

ΤΗΣ ΘΕΟΔΟΤΑ ΝΑΝΤΕΟΥ*

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΛΟΥΤΟ της σε βιοποικιλότητα και τοπία, τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα έχει εξελιχθεί σε «γη των περιβαλλοντικών προβλημάτων».

Το γνωστότερο από αυτά είναι σίγουρα τα σκουπίδια, καθώς όπου γης και χωματερή! Εξίσου όμως κρίσιμη είναι και η αδυναμία ολοκληρωμένης προστασίας και σωστής λειτουργίας των πυρήνων βιοποικιλότητας, δηλαδή των προστατευόμενων (στα χαρτιά) περιοχών, η ανεξέλεγκτη αυθαίρετη δόμηση, η καταστροφική χρήση του υδάτινου πλούτου, η ρύπανση του εδάφους και της τροφής μας από φυτοφάρμακα, οι δασικές πυρκαγιές, η ασφυκτική δόμηση και ρύπανση στις πόλεις... και πολλά άλλα ακόμα. Γιατί, όμως, χάνεται ο «ελληνικός παράδεισος» που επιμένουμε να πουλάμε στο διεθνές τουριστικό κοινό;

Όλα τα περιβαλλοντικά προβλήματα που μπορεί κάποιος να απαριθμήσει για την Ελλάδα δίνουν μόνο μια ατελή εικόνα της όντως σοβαρής κρίσης που κλονίζει τον φυσικό μας πλούτο και υποβαθμίζει την ποιότητα ζωής μας. Γιατί τα βαθύτερα αίτια είναι που πρέπει να αναζητήσουμε και να αλλάξουμε. Αυτές οι ρίζες του κακού λοιπόν συνοψίζονται στην πολιτική αδιαφορία και στη νοοτροπία της «οικολογίας του καναπέ» που χαρακτηρίζει την πλειονότητα των Ελλήνων πολιτών. Είναι φανερό ότι αυτές οι δύο μαστιγές αλληλοσπρίζονται και δίνουν μια καλή κάλυψη η μία στην άλλη: ο πολιτικός ιθύνων εύκολα ισχυρίζεται πως το περιβάλλον δεν αποτελεί προτεραιότητα δράσης για την κοινωνία, ενώ ο πολίτης δηλώνει βαθιά προβληματισμένος αλλά ανίσχυρος μπροστά στους πολιτικούς και τα μεγάλα συμφέροντα. Έτσι, το περιβάλλον που στα χαρτιά και τις δημοσκοπήσεις αναδεικνύεται σε «καυτή» προτεραιότητα όλων, τελικά παραμένει στα αζήτητα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

Όμως οι διαστάσεις της περιβαλλοντικής κρίσης δεν αφορούν μόνο τις χελώνες και τα άλλα άγρια θηρία, αλλά προκαλούν σοβαρές επιπτώσεις σε όλους σχεδόν τους τομείς της λειτουργίας μιας κοινωνίας. Έτσι, η πολεοδομική και χωροταξική αυθαιρεσία υποβαθμίζει σοβαρά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, η ελλιπής ανάπτυξη «πράσινων» τεχνολογιών στερεί σημαντικές ευκαιρίες για καινοτομία και δημιουργία θέσεων εργασίας, η καταστροφή των δασών και του υδάτινου δυναμικού μειώνει την επάρκεια της χώρας σε φυσικές πρώτες ύλες, ενώ η απουσία προστατευόμενων περιοχών και διατηρημένων τοπίων καταβαρυνώνει το τουριστικό μας προϊόν.

Δεν υπάρχουν, λοιπόν, περιθώρια για εφησυχασμό. Απαιτείται άμεση δράση για πλήρη ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης σε κάθε πτυχή της αναπτυξιακής πορείας της χώρας και της προσωπικής μας ζωής. Δεν μπορούμε πλέον να είμαστε ικανοποιημένοι με τις δύο ή τρεις παγκόσμιες ημέρες για το περιβάλλον και τη γη που γιορτάζουμε κάθε χρόνο. Κάθε μέρα έχει τη δική της περιβαλλοντική προοπτική που πρέπει, επιτέλους, να αρχίσουμε να βλέπουμε και να ενσωματώσουμε στην καθημερινότητά μας. Γιατί δεν μιλάμε για κάποιο καινούργιο σπορ, αλλά για αγώνα ζωής.

* Συντονίστρια Περιβαλλοντικής Πολιτικής WWF (www.wwf.gr)